



PARALELNI INTERVJU – DAVOR KUNOVAC I VEDRAN ŠOŠIĆ IZ HNB-A: INFLACIJA ĆE SE DOGODINE ISPUHATI

Čak ni monumentalna zgrada Hrvatske narodne banke, arhitektonski meisterpiece zagrebačkog autora Viktora Kovačića iz dvadesetih godina prošlog stoljeća, nije ostala poslije štete od nedavnog potresa. Dok koračamo po najlonu rasprostronju po podu foajea zgrade u kojoj malići dovršavaju svoj dio posla na unutarnjoj obnovi bančinog zdanja, razmišljamo o tome kako je stari dictum da institucija koja se bavi monetarnom politikom mora i zgleđom svog glavnog objekta ostavljati dojam povjerenja i stabilnosti, ovaj puta stavljen na kušnju. Međutim, nas je više od solidnosti jonskih stupova na ulazu u Kovacićevu zgradu interesiralo donosi li evroznara potrebnu monetarnu stabilnost, te koja će biti uloga HNB u novim okolnostima.

Međutim, prije pitanja o općoj situaciji razgovarali smo o nedavnom nalazu grupe istraživača u HNB-u koji su utvrdili da je tzv. percipirana inflacija bitno viša od one stvarne, što će reći da opća populacija recentnu inflaciju doživljava dramatičnije negoli stručnjaci s Trga burze. U našem paralelnom intervjuu najprije razgovarali smo s Davorom Kunovcem, izvršnim direktorom Kolektiva istraživanja u HNB-u, a kasnije nam se pridružio i Vedran Šošić, glavni ekonomist HNB-a. Članak na koji se referiramo u intervjuu izasao je na blogu HNB-a pod naslovom "Inflacija i percepcija inflacije u Hrvatskoj", a autoru su uz Kunovca i Luciju Fioretti i Karlo Kotarac.

Najprije nam predstavite svoje istraživanje o percipiranoj inflaciji među građanstvom, a onda nam kažte koja je razlika između percipirane i prave inflacije?

Kunovac: Percipirana inflacija kojom se naše istraživanje bavi, tj. potrošačka subjektivna procjena porasta cijena, nama je vrlo bitna budući da subjektivno mišljenje građana o trenutnoj i budućoj inflaciji može u konacnicima utjecati i na 'pravu' inflaciju. Agenci u ekonomiji (privredni subjekti, građani), kako mi ekonomisti nazivamo, mogu se razlikovati po osnovini o tome što oni sami misle kolika je inflacija sada, a kolika bi mogla biti u narednom periodu. Primjerice, percepcija trenutno snažnog rasta cijena može potaknuti zahtjeve za porastom plaće ili ujetaći na odluke o potrošnji. Ili, neka tvrtka, zbog odzrađivanja svoje konkurentnosti na tržistu, može postavljati cijene na drukčiji način ovisno o tome kako će percipirana sadašnjost i ona koja bi se mogla pojaviti u skoroj budućnosti. Sve ovo, u konacnicima, povratno djeluje na ostvarene stope inflacije. Kad smo, dakle, kretali istraživači percipiciju inflacije primijetili smo da je percepcija u građana visoka, da je dosta viša od stvarne inflacije. Prije godinu dana smo opazili, dakle u vrijeme kad je službena inflacija bila ispod četiri posto, da je prosječna percipirana inflacija iznosila čak 24 posto. Riječ je o relativno velikoj razlici između stvarne i percipirane inflacije. Osim same dokumentacije ovog fenomena, zanimali su nas uzroci ovakvo velikog odstupanja dvije mjere inflacije.

Vezano uz razlike percipirane i stvarne inflacije – postoje bitne razlike u njihovom mjerenu i u tom smislu one nisu u potpunosti usporedive. Percipirana inflacija mjeri se kroz anketu o pouzdanju potrošača na uzorku od tisuću ispitanika, unutar koje imamo i nekoliko pitanja o tome koliku inflaciju ispitanici preduvadju. Na taj se način mjeri percipirana, subjektivna inflacija među građanstvom. Ona se načelno može razlikovati od prave, službene inflacije koju računa Državni zavod za statistiku (DZS) pomoću dva bitna izvora informacija. Jedan je sastav potrošačke košarice koji se računa iz Anketi o potrošnji kućanstava koja ljudi pita na što troše svoje novce. Uz ovaku izračunate "pondere" pojedinih dobara i usluga koje ulaze u izračun inflacije, DZS također prikuplja informacije o cijenama pojedinih dobara i usluga iz potrošačke košarice. Iz ta dva izvora informacija – dakti iz ankete o potrošnji i iz prikupljenih cijena – konstruira se službeni indeks potrošačkih cijena.

Kolika je percipirana inflacija danas?

Kunovac: Percipirana inflacija u rujnu ove godine je iznosila otrilike 37 posto. Prava inflacija je u istom mjesecu bila nešto ispod 13 posto. Fokus nam je bio na uzrocima tolike diskrepancije, odnosno da pokušamo utvrditi odakle toliku razliku i zašto je ona tako velika. U tu svrhu bitno je znati da važnost koju neka dobra i usluge imaju za kretanje ukupne, prave inflacije, nije uvjek u bliskoj vezi s njihovim ponderom (težinom u potrošačkoj košarici) u inflaciji. Npr, tek 15-tak posto naše potrošnje otpada na energiju, ali ona je istodobno "kriva" za puno veći dio ukupne potrošačke inflacije. Ukupno 30 posto varijabilnosti inflacije potječe upravo iz cijena energetika (koje su visoko volatilne). Slično je i s prehranom koja čini drugi, također, vrlo volatilni dio potrošačke inflacije. Primjerice, njezin udio u potrošačkoj košarici je tri desetak posto, ali istodobno, na nju otpada skoro polovica ukupne varijabilnosti inflacije. Dakle, ove dvije stavke čine manje od polovice ukupne potrošačke košarice, ali određuju čak trećetinu kretanja ukupne inflacije. S druge strane, upravo su cijene iz ovih grupa proizvoda najznačajnije i porasle tijekom trenutne epizode povisene inflacije. Riječ je, dakle, u prvom redu o prehrani i energetima, koje često plaćamo, i čijih smo cijena vrlo svesne i zato te cijene mogu imati nadprosječno veliki utjecaj na našu percepciju inflacije. S druge strane cijene nekih drugih dobara i usluga (recimo, veš mašine) koja ne kupujemo često, i čije cijene nisu toliko volatilne, pa onda te cijene i ne utječu toliko na formiranje naše percepcije o inflaciji.

Može li se takva razlika tumačiti određenom panicom među građanstvom?

Kunovac: Čini se da neke panike oko toga ipak nema. Naime, i u razdoblju prije trenutne epizode povećane stvarne inflacije, nepodudaranje je bilo prilično izraženo. Ljudi u nas u prosjeku dosta nepercizno "gadaju" tu službenu inflaciju. Stoji li iza toga neko nepovjerenje u službenoj statistikoj, je li moguće da je službena statistika krivo mijeri službenu inflaciju i da zapravo podcjenjuje pravu inflaciju, svu su to pitanja koja traže odgovor. Nas odgovor je da ne nalazimo dokaz za tako nešto – podacima o cijenama u maloprodaji kojima raspolaže HNB, naime, prilično je jednostavno reproducirati službenu inflaciju koju objavljuje DZS. Jedan od odgovora na to zašto je percepcija drukčija može leži u tome da je pitanje postavljeno u anketi različito shvaćeno kod određenih pojedinaca. Kad se u pitanju traži njihovo mišljenje o promjeni cijena, ispitanici tu razinu mogu doživjeti sile nego što je definicija cijena koja ulazi u DZS-ovu potrošačku košaricu. Možda, recimo, pod tim pitanjem neki misle na cijenu nekretnina – koje ne ulaze u potrošačku košaricu, možda misle na cijenu dionica i sl. Recimo, ovo razdoblje koje smo pratili unazad godinu dana bilo je karakterizirano visokim skokom cijena nekretnina, pa su onda ljudi to pitanje mogli i tako doživjeti. Treba dakle biti pažljiv pri usporedbi percipirane i stvarne stope inflacije – to naprosto nije u potpunosti isto. Konačno, valja naglasiti kako sami pojedinci znaju davati vrlo široku lepezu odgovora kada govore o percepciji inflacije, u rasponu od pet do 50 posto i sl. Što to znači? Pa to da im je percepcija različita iz razloga što su im i potrošačke košarice različite. Ako rast cijene prehrane, vaša percepcija može biti veća od onoga tko na prehranu troši manje od vas.

Postoji li razlika u percepciji kod ispitanika s nižim dohotkom i onih s višim?

Kunovac: Postoji razlika i po dohodovnim razredima, ali te razlike nisu u tolikoj mjeri značajne. U nižim dohodovnim razredima postoji ta pristranost (*bias*) u ocjeni inflacije i razlika u odnosu na službenu statistiku je nešto izraženija, odnosno viša, nego u drugim razredima. Ali to je rezultat koji je sličan i drugim zemljama koji provode ovakav tip anketa. S druge strane, određena povezanost percepcije inflacije i bogatstva na razini pojedine zemlje vjerojatno ipak postoji. Naime, stanovništvo zemalja s nižim prosječnim dohotkom, poput Hrvatske, u principu veći udio svog dohotka troše na osnovne životne potrebe u odnosu na bogatije zemlje. Istovremeno, upravo su proizvodi iz tih grupa, poput prehrane, glavni generatori visokih stopa percipirane inflacije. Tako da prosječan dohodak zaista može imati veze s vrlo visokim stopama percipirane inflacije.

Treba li se plašiti hiperinfalcije?

Šošić: Hiperinflacija u Europi nije se dogodala još od vremena između dva rata i hiperinflacije u Njemačkoj. Njemačka je između dva rata imala situaciju s izuzetno velikim ratnim reparacijama koje je morala plaćati u nepovoljnim gospodarskim okolnostima. Što se naši tice, na jugoslavensku inflaciju pretila se na nas u vrijeme početka devedesetih godina i može se smatrati kao jedna jedinstvena. Hiperinflacija, dakako, nije nemoguća u uvjetima nekih velikih poremećaja, kao što smo imali u vrijeme raspada jedne države i stvaranja druge i osamostaljivanja u situaciji kad smo ostali bez ikakvih međunarodnih prigušivača. Sve u svemu, danas ne vidim tolikih poremećaja. Osim toga, ono što danas imamo jesu centralne banke koje su neovisne i koje imaju vrlo jasno zadani cilj svog djelovanja – stabilnost cijena. Dakle, centralne banke će napraviti sve da cijene ostanu pod kontrolom.

Koju su glavni generatori današnje stvarne inflacije (rat, cijena nafte ili nešto interno)?

Šošić: Sve je krenulo s cijenama energije i prehrane na svjetskim tržistem. Ono što je bilo od interne značajke jest činjenica da smo ove godine imali jako dobru turističku sezonu, pa su usluge poput posluživanja hrane, ugostiteljstva i smještaja zabilježile dosta visoke stope rasta cijena. Inflacija je, kao što se zna, rezultat nastojanja tvrtki da u situaciji rasta troškova, povećavaju cijene s ciljem da zadrže klijente. Gledali smo podatke zagrebačkih poduzeća koja kotiraju na Zagrebačkoj burzi i vidjeli da su njihovi prihodi pratili rast troškova. Osim toga, u prvom redu u prehrani i energetima, koje su u povoljnoj položaju, a kretaju se u bliskoj vezi s njihovim ponudama. Recimo, cijene prehrane već jedno pola godine padaju na svjetskim tržistem, ali to nešto nije odrazilo na maloprodaju cijene u nas. Ili još jedan primjer. Rast cijena sirovina je krenuo otrilike prije godinu dana prije nego što su počele rasti cijene kod nas. Slično je i s cijenom plina koja sada pada. Uglavnom, sve su to povoljni faktori koji djeluju na ispuhanje inflacije. A ako tu i doveđe do nekih poremećaja i promjena koja bi ponovo dovelo do rasta cijena, možemo intervenirati.

Koja će uloga HNB biti nakon uvođenja eura, odnosno postoji li razlika u funkcijama Banke prije uvođenja eura i poslije?

Šošić: Od sljedeće godine mi upisujemo svoj dio kapitala u Europski središnji banci (ESB). Iznos našeg kapitalnog ključja je 0,8 posto u ukupnom kapitalu ESB-a, dakle postajemo njezini vlasnici i, takvi, sudjelujemo u kreiranju politika. Guverner već sad sjedi u Upravom vijeću ESB-a, samo što će od prvog siječnja sljedeće godine imati i pravu glasnu voćnu.

Koja će uloga HNB biti nakon uvođenja eura, odnosno postoji li razlika u funkcijama Banke prije uvođenja eura i poslije?

Šošić: Hiperinflacija nije vezana za euro, što se u javnosti često zna kroz interpretaciju. Cijene u zemljama koje nisu u europskom rastu, čak i više nego u zemljama koje imaju euro. Mi smo trenutačno zemlja u kojoj još ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom u području srednje i istočne Europe. Tek Slovenija ima nižu stopu inflacije od nas. Rekao bih da euro ipak predstavlja jedan stabilizacijski moment. Ako se vratimo dvije godine unazad, u vrijeme početka pandemije, onda se možemo sjetiti situacije u kojoj su ljudi navalići na mjenjačnice i devize i kad su u samo nekoliko tjedana otkupili nekoliko milijardi eura. To je stvorilo znatne prisike na tečaj. Danas, nakon što smo se pripremili za ulazak u euro, rekabim da je poremećaj koji je izazvao rat u Ukrajini bitno manji i da iduće godine, kada se inflacija u Hrvatskoj vrlo smanji, možemo ići u nešto slično. Naime, ujek nije uveden euro, ali smo ujedno i zemlja s nižom inflacijom, praktički najnižom